

Corroboren aquestes dates un altre llibret, rebuts d'entregues a la Parròquia de Santa Eulàlia, des de Jacint, en 1825 (notant-se que no es té en compte el nom de la vídua ni del segon marit), fins a Joan, en 1863, firmat pel Rector de Santa Eulàlia que fou Mn. Joaquim Duran. Són de 12 ptes. a l'any, per misses i altres pensions de caritat o almoïna.

Fins aquí quant en documentació consta. La tradició és recent i agafa quasi tot el segle passat, i de boca de l'avi de l'actual nascut en 1849.

La finca, en aquell temps, era més gran que ara. La Capella de San Cristòfol era tota ella enmig del terme i a Can Maspons eren, des de temps records i encara avui, els administradors, guardant les claus i tot el que ella respecta. S'estenia fins el Molí d'en Vendrell, seguint limitant amb Can Barnils, Can Marquès, Can Font, que pagava censos, Can Parellada, Can Ros... El riu Tenes travessa la finca.

Una colla d'aconteixements van fer que la Capella passés al mig de la finca Rof, i actualment, desapareguda aquesta, al mig de COVASA, encara que l'administració continuï a Can Maspons.

Premsa de vi

(Foto Alcalde)